

E D I T U R A S C R I P T U M®

Asemenea lui Isus

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Calmul din mijlocul furtunii
Înfruntă-ți uriașii
Nu-i de mirare că e numit Mântuitorul
3:16 Numerele speranței

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

Asemenea lui Isus / Max Lucado. - Oradea: Scriptum, 2009

ISBN 978-973-1813-24-0

281.95

ASEMENEA LUI ISUS

MAX LUCADO

Să învățăm să avem o inimă ca a Lui

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Just Like Jesus
by W Publishing Group, a division of Thomas Nelson, Inc.,
P.O. Box 141000, Nashville, Tennessee 37214
ISBN 978-0-8499-1785-1
© 1998, 2003 Max Lucado

Ediția în limba română, publicată sub titlul
Asemenea lui Isus
de Max Lucado

© 2009 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765;
E-mail: scriptum@scriptum.ro,
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română

*Cu excepția situațiilor când se specifică altfel,
toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-24-0

Tiparul executat în U.E.

Personalului Bisericii lui Cristos Oak Hills

*Dumnezeu este drept;
El nu va uita
lucrarea pe care ați făcut-o
și dragostea pe care I-ați arătat-o
prin faptul că i-ați ajutat pe ai Lui.
Evrei 6:10 TLB*

Cuprins

Introducere 9

UNU

O inimă ca a Lui 11

DOI

Să-i iubești pe oamenii cu care te-ai pricopsit

O inimă plină de iertare 21

TREI

Atingerea lui Dumnezeu

O inimă plină de compasiune 33

PATRU

Să auzi muzica lui Dumnezeu

O inimă ascultătoare 45

CINCI

Să fii condus de o mână invizibilă
O inimă îmbătăată de Dumnezeu 59

ȘASE

O față schimbată și o pereche de aripi
O inimă însetată de închinare 75

ȘAPTE

Partide de golf și feliuțe de țelină
O inimă concentrată 85

OPT

Numai adevărul
O inimă onestă 97

NOUĂ

Sera minții noastre
O inimă curată 109

ZECE

Să găsești aur în gunoi
O inimă plină de speranță 119

UNSPREZECE

Când cerul jubilează
O inimă plină de bucurie 131

DOISPREZECE

Un sfârșit în forță
O inimă răbdătoare 141

ÎNCHEIERE

Să-ți fixezi privirea asupra lui Isus 151

Ghid de studiu 159

Introducere

Pe vremea când fetele noastre erau mici, le plăcea să se „deghizeze“. Ele își puneau pantofii și rochiile mamei lor, umpleau câte o poșetă de damă cu creioane colorate și se prefăceau că sunt adulte. Au și încercat de multe ori să vorbească așa cum vorbesc adulții. Pe atunci, ele nu erau mulțumite de faptul că erau copii; doreau să fie exact ca mama lor.

Oare nu facem și noi la fel? Privim la noi, la imaturitatea și păcătoșenia noastră, și vrem să ne deghizăm în ceva mai bun – în sfinți. Vrem să fim asemenea lui Isus, însă acest ideal pare greu de atins atâta vreme cât nu acceptăm un simplu adevăr: Dumnezeu ne iubește. Și nu numai că Dumnezeu ne iubește pe fiecare exact așa cum suntem, ci dorește să ne și transforme după chipul Lui, puțin câte puțin. El ne iubește atât de mult încât nu poate să ne lase singuri, și ne iubește suficient de mult pentru a veni să trăiască în noi, să-și facă un cămin din inima noastră. Numai că atunci când se întâmplă acest lucru, e nevoie de puțină îmborsărire, remodelare, redecorare. De ce? Pentru că El vrea să avem o inimă ca a Lui.

Simți nevoia să auzi acest mesaj de mai multe ori? Dar oare nu toți avem această nevoie? Tocmai din acest motiv am scris această carte – ca să îți aduci aminte și să îmi aduc aminte până unde merge Dumnezeu ca să ne facă după asemănarea Sa. Când a apărut în 1998 prima ediție a cărții *Asemenea lui Isus*, mi-am dat seama că de fapt mulți oameni s-au întâlnit cu adevărul ei pentru prima dată în viață. Și se pare că sunt încă mulți alții care trebuie să audă cât sunt de iubiți și cât de diferită poate să fie viața lor.

Speranța și rugăciunea mea este ca aceste pagini să te încurajeze în permanență să tânjești să devii asemenea Mântuitorului. Adu-ți aminte cât de iubit ești și cu cât mai îmbogățită poate deveni viața ta avându-L pe Isus în centrul ei.

Și nu uita niciodată: Dumnezeu te iubește exact așa cum ești, însă refuză să te lase așa. Mai mult ca orice, El te vrea asemenea lui Isus.

MAX LUCADO

Capitolul

1

O inimă ca a Lui

Ce s-ar întâmpla dacă Isus și-ar lua locul pentru o zi?
Ce s-ar întâmpla dacă pe o perioadă de 24 de ore, Isus ar dormi în patul tău, ar purta pantofii tăi, ar trăi în casa ta și ar face treburile tale? Șeful tău ar deveni șeful Lui, mama ta ar deveni mama Lui, durerile tale ar deveni durerile Lui. Cu o singură mențiune: toate evenimentele din viața ta să-și urmeze cursul lor firesc: împrejurările în care te afli, programul tău, problemele cu care te confrunți. Să aibă loc doar această singură schimbare.

Ce ar fi dacă Isus ar trăi cu inima Lui viața ta timp de o zi și o noapte? Inima ta și-ar lua o zi liberă, iar viața ta ar fi condusă de inima lui Cristos. Prioritățile Sale ar governa acțiunile tale. Pasiunile Lui ar governa deciziile tale. Dragostea Lui și-ar călăuzi comportamentul.

Care ar fi comportamentul tău în această situație particulară? Oare ar observa oamenii din jurul tău vreo schimbare? Familia ta ar vedea ceva nou la tine? Colegii tăi ar sesiza vreo diferență? Dar cei mai puțin norocoși decât tine? I-ai trata oare în același fel? Dar

prietenii tăi? Ar observa mai multă bucurie în viața ta? Cum rămâne cu dușmanii tăi? Ar beneficia ei de mai multă îngăduință din partea inimii lui Cristos decât din partea inimii tale?

Dar tu? Cum te-ai simți tu? Ce modificări ar aduce această substituire nivelului tău de stres? Dar schimbărilor tale de dispoziție? Dar temperamentului tău? Ai dormi mai bine? Ai privi cu alți ochi apusurile de soare? Moartea? Impozitele? Ar exista oare posibilitatea unui consum scăzut de aspirine sau sedative? Ce s-ar putea spune despre reacția ta la aglomerația din trafic? (Au, asta a durut!) Ai mai fi înspăimântat de lucrurile care te frământă acum? Sau și mai direct, ai mai face ceea ce faci acum?

Ai mai face ce ți-ai propus să faci în următoarele 24 de ore? Fă o pauză și gândește-te puțin la programul tău. Obligații. Angajamente. Ieșiri. Întâlniri... Dacă Isus ar prelua controlul inimii tale, s-ar schimba oare ceva?

Meditează o clipă la aceste lucruri. Potrivește lentilele fanteziei tale până când obții o imagine clară a lui Isus la cârma vieții tale, apoi apasă pe buton și immortalizează acest instantaneu. Ce vezi acum este ceea ce vrea Dumnezeu. El vrea „să gândești și să acționezi asemenea lui Cristos Isus“ (Filip. 2:5 New Century Version).

Planul lui Dumnezeu pentru tine nu include nimic mai prejos de o inimă nouă. Dacă ai fi fost o mașină, Dumnezeu ar fi dorit controlul asupra motorului tău. Dacă ai fi fost un computer, Dumnezeu ar fi pretins controlul asupra programelor și componentelor tale electronice. Dacă ai fi fost un avion, El ar fi preluat scaunul pilotului din carlingă. Însă tu ești o persoană, așa că Dumnezeu vrea să-ți schimbe inima.

„Să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul“ (Ef. 4:23-24).

Dumnezeu vrea să fi asemenea lui Isus. El vrea să ai o inimă ca a Lui.

Intenționez să mă expun unui risc aici. Este destul de riscant să însumezi marile adevăruri într-o singură frază, dar exact asta am de gând să fac. Dacă o singură frază ar putea capta dorința lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, ea ar putea suna cam așa:

Dumnezeu te iubește exact așa cum ești, însă refuză să te lase așa. El vrea să devii asemenea lui Isus.

Dumnezeu te iubește exact așa cum ești. Dacă îți închipui că iubirea Lui pentru tine ar fi mai puternică dacă credeați că ta ar fi mai puternică, te înșeli. Dacă îți închipui că iubirea Lui ar fi mai adâncă dacă gândurile tale ar fi mai profunde, te înșeli din nou. Nu confunda dragostea lui Dumnezeu cu dragostea oamenilor. Dragostea oamenilor crește adesea în raport cu performanțele tale și descrește atunci când greșești. Nu la fel e și cu dragostea lui Dumnezeu. El te iubește exact în postura în care te afli. Ca să-l citez pe autorul favorit al soției mele:

Dragostea lui Dumnezeu nu încetează niciodată. Nici dacă Îl sfidăm. Îl ignorăm. Îl respingem. Îl disprețuim. Nici dacă nu-L ascultăm. El nu Se schimbă. Răutatea noastră nu poate diminua dragostea Lui. Bunătatea noastră nu o poate spori. Credința noastră nu ne face să o merităm, nici ignoranța noastră nu ne pune în pericolul de a o pierde. Dumnezeu nu ne iubește mai puțin dacă eșuăm sau mai mult dacă izbutim în ceva. Dragostea lui Dumnezeu nu încetează niciodată.*

Dumnezeu te iubește exact așa cum ești, însă refuză să te lase așa.

Pe vremea când fiica noastră Jenna abia învăța să umble, obișnuiam să o duc într-un parc din apropierea casei. Într-o zi, în timp ce se juca la groapa cu nisip, s-a apropiat de noi o tonetă cu înghețată. I-am cumpărat un desert și când m-am întors spre ea să i-l dau, am văzut că avea gura plină cu nisip. Unde eu intenționeam să pun o delicată, ea a pus murdărie.

Am mai putut să o iubesc văzând-o toată murdară pe gură? Bineînțeles. Era ea mai puțin fiica mea fiindcă avea murdărie în gură? Sigur că nu. Dar oare puteam să-i dau voie să țină mizeria aceea în gură? Nicidecum. O iubeam în starea în care era, dar am refuzat să

* Adaptare după Max Lucado, *A Gentle Thunder*, Word Publishing, Dallas, 1995, pag. 46.

accept situația aceea. Am dus-o în brațe până la cișmea și am spălat-o pe guriță. De ce? Pentru că o iubesc.

Dumnezeu face același lucru pentru noi. El ne ține deasupra cișmelei. „Scuipă mizeria, puiule, ne îndeamnă Tatăl nostru. Am ceva mai bun pentru tine.“ Și astfel ne curăță de mizerie: imoralitate, necinste, prejudecată, amărăciune, lăcomie. Nouă nu ne place curățarea; uneori optăm chiar pentru murdărie în locul înghețatei. „Pot să mănânc mizerie dacă vreau!“ strigăm și susținem noi. Ceea ce e foarte adevărat – putem! Dar dacă o facem, noi avem de pierdut. Dumnezeu are o ofertă mai bună. El vrea să devenim asemenea lui Isus.

Nu-i așa că e o veste bună? Să știi că nu te-ai pricopsit cu personalitatea ta de astăzi. Că nu ești condamnat la „îndărătnicie veșnică“. Că te poți schimba. Chiar dacă te-ai îngrijorat în fiecare zi a vieții tale, de-acum încolo nu mai trebuie să te îngrijorezi. Și ce dacă te-ai născut bigot? Nu trebuie să și mori așa.

De unde ne-a venit ideea că nu ne putem schimba? De unde vin afirmațiile de genul: „E în firea mea să mă îngrijorez“, sau „Voi fi mereu un pesimist. Așa sunt făcut“, sau „Am un temperament aprins. Nu mă pot abține să nu explodez“? Cine spune? Am putea face oare afirmații similare și cu referire la trupurile noastre? „E în firea mea să am un picior rupt. Nu pot face nimic în privința aceasta.“ Firește că nu. Când în trupurile noastre nu funcționează ceva bine, suntem dispuși să căutăm ajutor de urgență. N-ar trebui atunci să facem același lucru și cu inimile noastre? Nu ar trebui să căutăm ajutor și în privința atitudinilor noastre strâmbe? Nu am putea cere tratament și împotriva tiradelor noastre egoiste? Firește că putem. Isus ne poate schimba inimile. El vrea să avem o inimă ca a Lui.

Îți poți imagina o ofertă mai bună?

INIMA LUI CRISTOS

Cristos avea o inimă pură. Mântuitorul a fost aclamat de mii de oameni, cu toate acestea El S-a mulțumit să ducă o viață simplă. A fost slujit de femei (Luca 8:1-3), dar nu a fost niciodată acuzat că

ar fi avut gânduri necuviincioase; a fost batjocorit de propriile Sale creaturi, dar a fost dispus să le ierte înainte ca ele să Îi fi implorat măcar îndurarea. Petru, care a călătorit împreună cu Isus timp de trei ani și jumătate, L-a prezentat drept „Mielul fără cusur și fără prihană“ (1 Petru 1:19). Ioan, care a petrecut la fel de mult timp cu Isus, a conchis: „în El nu este păcat“ (1 Ioan 3:5).

Inima lui Isus era plină de pace. Ucenicii s-au frământat când au fost puși în fața situației de a hrăni mai multe mii de oameni, dar nu și Isus. El I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea. Ucenicii au țipat de spaimă în timpul furtunii, dar nu și Isus. El a dormit în mijlocul ei. Petru și-a scos sabia ca să se lupte cu soldații; Isus, dimpotrivă. El Și-a întins mâna ca să vindece. Inima lui era plină de pace. Când ucenicii Lui L-au abandonat, S-a bosumflat El și S-a dus acasă? S-a enervat Isus când Petru s-a dezis de El? Când soldații L-au scuipat, le-a suflat El oare flăcări în față? Nici vorbă. El era liniștit. El i-a iertat. A refuzat să Se lase impulsivat de dorința de răzbunare.

De fapt, El a refuzat să Se lase călăuzit de orice altceva în afară de chemarea Lui înaltă. Inima Lui avea un scop. Cele mai multe vieți nu țintesc spre ceva anume, și reușesc să-și împlinească scopul. Isus avea un singur scop – să salveze omenirea de păcatul ei. El Și-ar putea rezuma viața printr-o singură propoziție: „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut“ (Luca 19:10). Isus S-a concentrat atât de bine asupra scopului Său, încât a știut când trebuie să spună: „Nu Mi-a venit încă ceasul“ (Ioan 2:4), și când e momentul să spună „S-a isprăvit“ (Ioan 19:30). Însă nu S-a S-a lăsat atât de absorbit de scopul Său încât să devină o persoană dezagreabilă.

Din contră. Cât de plăcute erau gândurile Lui! Copiii nu-I puteau rezista lui Isus. El reușea să vadă frumusețea crinilor, bucuria în închinare și oportunitățile ce se deschid în mijlocul problemelor. Obişnuia să petreacă zile întregi printre suferinzi, fără să-Și piardă compasiunea pentru ei. A petrecut peste trei decenii în mizeria și miasele produse de păcatele noastre, și cu toate acestea a reușit să găsească încă suficientă frumusețe în noi ca să moară pentru greșelile noastre.

Însă principalul atribut al lui Cristos a fost acesta: inima Lui era o inimă spirituală. Gândurile Sale reflectau relația intimă cu Tatăl Lui.

„Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine“, a afirmat El (Ioan 14:11). Prima Sa predică înregistrată începe astfel: „Duhul Domnului este peste Mine“ (Luca 4:18). Isus a fost „călăuzit de Duhul“ (Matei 4:1 NIV) și „plin de Duhul Sfânt“ (Luca 4:1). El S-a întors din pustiu „plin de puterea Duhului“ (Luca 4:14).

Isus primea indicațiile din partea lui Dumnezeu. Obiceiul Lui era acela de a Se duce să Se închine (Luca 4:16). Memora texte din Scriptură (Luca 4:4). Luca spune că Isus „Se ducea în locuri pustii și Se ruga“ (Luca 5:16). Momentele Lui de rugăciune Îi călăuzeau lucrarea. La un moment dat, după ce S-a rugat, S-a întors la ucenici anunțându-i că a sosit momentul să Se îndrepte spre un alt oraș (Marcu 1:38). Un alt moment de rugăciune a avut ca rezultat alegerea ucenicilor (Luca 6:12-13). Isus a fost călăuzit de o mână invizibilă. „Tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai“ (Ioan 5:19). În același capitol, El adaugă: „Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud“ (Ioan 5:30).

Inima lui Isus era o inimă spirituală.

ÎNIMA OMULUI

Inimile noastre par să fie atât de departe de acest ideal. El e pur; noi suntem plini de poftă. El e plin de pace; noi suntem frământați. El are scopuri precise; noi suntem împrăștiați. El este plăcut; noi suntem scorțoși. El este spiritual; noi suntem legați de pământ. Distanța dintre inimile noastre și inima Lui pare imensă. Cum am putea spera vreodată că am putea avea inima lui Isus?

Ești pregătit pentru o surpriză? Deja o ai. Tu ai deja inima lui Cristos. De ce pari așa de mirat? Te-aș păcăli eu? Dacă ești în Cristos, tu ai deja inima lui Cristos. Una dintre promisiunile cele mai importante încă nefinalizate ale lui Dumnezeu este următoarea: dacă I-ai dat viața ta lui Isus, El ți S-a dăruit ție. El a făcut din inima ta casa Lui. Ar fi greu să se explice acest lucru mai succint decât a făcut-o Pavel: „Cristos trăiește în mine“ (Gal. 2:20).

Cu riscul de a mă repeta, mai spun acest lucru o dată. Dacă ți-ai dat viața lui Isus, Isus ți S-a dăruit ție. El S-a mutat în tine, Și-a despachetat bagajele și este gata să te schimbe „în același chip al